

Інформування про ризики та залучення громади в процес реагування на пандемію COVID-19 - Взаємодія з дітьми та дорослими з інвалідністю

При взаємодії з населенням під час реагування на пандемію COVID-19, важливо розуміти потреби конкретних груп, які можуть стикатися з перешкодами у доступі до інформації, соціального супроводу та підтримки, або піддаватися вищому ризику зараження та вторинних впливів. Такі групи охоплюють дітей та дорослих з інвалідністю, які становлять приблизно 15% глобального населення. Такі особи часто невидимі, а також можуть бути виключеними із соціального життя. У той час як ЮНІСЕФ разом з партнерами невинно працюють над обмеженням поширення COVID-19 і розробляють комплексні плани реагування, а також стратегії інформування про ризики із залученням громади, процес реагування також вимагає консультування із постраждалими громадами та тісної співпраці з ними. Важливо взаємодіяти із місцевими середовищами, а в деяких випадках навіть робити їх агентами змін за концепцією «рівний рівному» у спільноті в рамках реагування COVID-19.

Нижче наведені кілька порад для представництв в країнах і для партнерів ЮНІСЕФ щодо ключових аспектів під час планування взаємодії з дітьми та дорослими з інвалідністю в процесі реагування на пандемію COVID-19.¹

Надайте життєво важливу інформацію в декількох відповідних і доступних форматах

Ключем до поліпшення доступності є надання усієї необхідної інформації у різних формах – письмовій, усній і ілюстрованій, щоб охопити осіб із різними комунікаційними потребами та уподобаннями.

- Повідомлення про поведінку, орієнтоване на профілактику COVID-19, а також про доступну допомогу, можуть не доходити до осіб з порушеннями зору, слуху або інтелектуального розвитку, якщо вони не надаються в декількох і доступних форматах. Конкретно це означає, що вся інформація повинна бути:²
 - *доступною шрифтом Брайля і великим шрифтом для осіб з порушеннями зору. У разі, якщо ці формати недоступні або не використовуються місцевим населенням, інформація повинна надаватися в усній формі (наприклад, через гучномовці);*
 - *легкою для читання або містити простий текст, супроводжуваний картинками/зображеннями, які є більш адаптованими для осіб з інтелектуальними порушеннями, а також для дітей, включаючи дітей з низьким рівнем грамотності або тих, що спілкуються іншими мовами.*
 - *представленою у письмовому форматі або у форматі відеозапису з текстовими субтитрами та/або дублюванням жестовою мовою для осіб з порушеннями слуху.*
 - *доступною у веб-версії для тих, хто використовує допоміжні технології, такі як програма читання з екрану.*

¹ Для ознайомлення з додатковою інформацією про програмування і координацію з партнерами див. Керівництво ЮНІСЕФ з [Реагування на COVID-19: Важливі фактори щодо дітей та дорослих з інвалідністю](#)

² Для отримання додаткової інформації про те, як адаптувати засоби зв'язку, щоб зробити інформацію доступною для всіх, див. Інформаційні відеоролики ЮНІСЕФ за адресою https://www.unicef.org/disabilities/index_90418.html; сторінку 83 Керівництва ЮНІСЕФ Для ознайомлення з практичними порадами про те, як можна змінити заходи для дітей з інвалідністю, див. сторінку 82 http://training.unicef.org/disability/emergencies/downloads/UNICEF_General_Guidance_English.pdf; а також Інструмент гуманітарної практики CBM за адресою <https://hhot.cbm.org/en/card/communication>

- Надайте інформацію у декількох доступних форматах, це також поліпшить доступ для дітей і підлітків, осіб, які використовують мови меншин, мігрантів та біженців, а також осіб з низьким рівнем грамотності.
- Переконайтеся, що усі зацікавлені сторони громади, в тому числі батьки, лідери громад, релігійні лідери та працівники системи охорони здоров'я на місцях, інформовані про ризики, з якими стикаються діти та дорослі з інвалідністю, а також мають можливість передавати їм життєво важливу інформацію.
- Переконайтеся, що усі особи, які беруть участь у реагуванні в усіх секторах (наприклад, медичні працівники, працівники сфери освіти, співробітники у сфері захисту дітей, постачальники послуг особистої гігієни, співробітники засобів масової інформації і інші) розуміють важливість і отримують рекомендації щодо забезпечення доступності й адаптації спілкування для осіб з інвалідністю,³ а також мають доступ до перекладачів жестової мови та інших ресурсів для підтримки спілкування.
- Організації осіб з інвалідністю (ООІ) можуть надати важливі рекомендації та підтримку стосовно доступності інформації та допомогти у розвитку місцевого потенціалу для забезпечення готовності до надзвичайних ситуацій та реагування на них з урахуванням проблем інвалідності. Корисною відправною точкою під час пошуку місцевих організацій осіб з інвалідністю є звернення до Міжнародного альянсу з інвалідності або до вашої регіональної мережі: <http://www.internationaldisabilityalliance.org/content/ida-members>. Підтримку також можна отримати від місцевих громадських організацій та постачальників послуг, які працюють з особами з інвалідністю, а також від груп батьків.

Використовуйте канали зв'язку, якими користуються представники молоді з інвалідністю

- Для інформування про ризики та залучення громади, під час розробки ваших комунікаційних стратегій проведіть аналіз каналів зв'язку і визначте, для кого вони будуть і не будуть доступні. Наприклад, хлопці та дівчата з інвалідністю часто є виключеними з програм дошкільної та середньої освіти, тому інформація, що передається через школи та дитячі садки, може не досягати таких дітей.
- Місцеві організації для осіб з інвалідністю (ООІ), включаючи молодіжні ООІ, можуть дати важливі поради, а також забезпечити підтримку у визначенні ефективних і надійних інформаційних каналів, а також ключових факторів впливу, тож необхідно взаємодіяти з ними для розробки відповідних стратегій.

Нагадування – Залучайте осіб з інвалідністю як агентів змін

- Розглядайте молодь з інвалідністю не лише як бенефіціарів, але і як агентів змін, які можуть брати участь в процесі реагування на пандемію COVID-19. Вони можуть грати ключову роль у підтримці інформаційних кампаній та руйнуванні міфів.
- Розвивайте потенціал організацій для осіб з інвалідністю для активізації боротьби з ксенофобією, стигмою та дискримінацією.

³ Для детальної інформації щодо інклюзивного спілкування, див. https://www.unicef.org/disabilities/index_90418.html

- Переконайтеся у тому, що в процес аналізу ситуації та в її швидку оцінку включені питання або інформація про місцеві мережі осіб з інвалідністю та про їхнє залучення до процесу реагування, а також питання про будь-які перешкоди на шляху до їхнього залучення в цей процес.
- Зв'яжіться з місцевими ЗМІ та запросіть представників молоді з інвалідністю як спікерів – для точного інформування про COVID-19 і його профілактичні заходи серед їхніх однолітків, зниження стигми та зміцнення соціальної згуртованості.
- Під час роботи з молодіжними мережами/молодіжними організаціями, дізнайтеся, чи залучають вони представників молоді з інвалідністю до своєї діяльності. Залучайте організації осіб з інвалідністю у роботу для більшого охоплення дітей та молоді з інвалідністю.

Переконайтеся у тому, що інформаційні повідомлення інклюзивні

- Переконайтеся у тому, що ви використовуєте «рідну мову» звертаючись до осіб з інвалідністю (наприклад, дитина з порушеннями слуху, а не глуха дитина) для просування використання позитивної та шанобливої термінології.⁴
- Представляючи спільноти, використовуйте зображення дівчат і хлопців з інвалідністю разом із зображеннями інших осіб. Така практика підкреслює багатоманітність і сигналізує, що усі члени громади, включаючи осіб з інвалідністю, відчувають вплив COVID-19.
- При розробці інформаційних повідомлень для батьків і сімей про те, як підтримати дітей, переконайтеся, що вони також розроблені для дітей з інвалідністю. Наприклад, у наборах занять для батьків, які вони можуть використовувати зі своїми дітьми, переконайтеся, що такі види діяльності, як ігри для привчання до миття рук або гра в рими, мають варіації, адаптовані для дітей з інвалідністю (наприклад, фізичні дії, які супроводжують рими для дітей з порушеннями слуху).
- На основі соціальних даних, в тому числі досліджень ключових постраждалих соціальних груп (КПСГ), повинен проводитися моніторинг стигми щодо осіб з інвалідністю, наприклад, з точки зору того, що вони несуть відповідальність за поширення вірусу.

Для отримання додаткової інформації про COVID-19 і взаємодії з маргіналізованими групами, будь ласка, зверніться до наступних матеріалів:

- UNICEF: [Реагування на COVID-19: Важливі фактори щодо дітей та дорослих з інвалідністю](#)
- WHO, OCHA, IFRC: [COVID-19: Як залучити маргіналізованих і вразливих осіб в процес інформування про ризики та залучення спільноти](#)
- IASC: [Інформаційна записка про аспекти захисту психічного здоров'я та психосоціального добробуту під час спалаху COVID-19](#)
- UNICEF: [Поради для дітей-мігрантів, біженців і вимушених переселенців в умовах пандемії COVID-19](#)
- WHO: [Коронавірус: Руйнування міфів](#)
- UNICEF, WHO, IFRC: [Ключова інформація та дії з профілактики та контролю COVID-19 в школах](#)
- UNICEF (2013): [Сприймайте нас серйозно: Залучення дітей з інвалідністю в процес прийняття рішень, що впливають на їхнє життя](#)

⁴ Для ознайомлення з термінологією, див. Сторінку 82 документа Для ознайомлення з практичними порадами про те, як можна змінити заходи для дітей з інвалідністю, див. Сторінку 82 документа http://training.unicef.org/disability/emergencies/downloads/UNICEF_General_Guidance_English.pdf